

Lagkassa, utdrag från Riksidrottsförbundet.

En idrottsförening är, i formell mening en ideell förening. En sådan förening bildas genom att några personer med en gemensam föreningsidé beslutar att anta stadgar och utse en styrelse för föreningen. Föreningens medlemmar är de som var med vid bildandet av föreningen och de som senare kommer till som nya medlemmar under föreningens fortlevnad. Gemensamt för alla medlemmar är att när de antog föreningens stadgar, eller senare som ny medlem anslöt sig till stadgarna, så ingick de ett avtal att tillsammans verka för den föreningsidé som stadgarnas ändamålsparagraf ger uttryck för. I avtalet ligger också att medlemmarna är överens om att bedriva föreningens verksamhet i enlighet med de övriga paragrafer som stadgarna (avtalet) anger.

Meningen med att bilda en förening är att man härigenom på ett mycket enkelt och formlost sätt har skapat en juridisk person, dvs ett rättssubjekt som själv kan äga saker, vara medlem i andra organisationer, vara part i avtal (t.ex. med postgirot om föreningens konton) eller uppträda som part inför domstolar och myndigheter. Den juridiska personen ansvarar själv med sina tillgångar för de skulder som föreningen kan ha, och kan - utan att vara sig medlemmar eller styrelse personligen behöver bli ekonomiskt ansvariga - gå i konkurs. För att den juridiska personen ska kunna fungera i förhållande till omvärlden krävs att den har en föreningsstyrelse. Till detta brukar också läggas att en förening ska uppträda under ett särskiljande namn.

Vad har nu allt detta med lagkassan att göra, kan man fråga sig. Jo, meningen med föreningen är ju just att det är en förening i betydelsen enhetlig sammanslutning, och inte flera skilda delar. Föreningen är en (1) enhet vars öde helt och hållet avgörs av de personer som är medlemmar i föreningen. Majoritetsprincipen innebär att det är majoriteten av de röstberättigade medlemmarna som bestämmer över de gemensamma tillgångar som finns i föreningen, och över den verksamhet som föreningen bedriver. Ett lag, en grupp eller en sektion är inga egna självständiga enheter, utan en del av föreningen. En del som ingår i den juridiska person som idrottsföreningen utgör. Lagkassan blir därför också en del av föreningens gemensamma kassa, på samma sätt som att laget är en del av föreningens verksamhet. Självfallet kan man ha särskilda postgirokonton för föreningens olika "kassor", men likväl är det föreningens konton och föreningens pengar.

Laget ifråga representerar alltid föreningen i alla idrottsliga sammanhang, vilket också måste vara fallet när laget uppträder i olika finansieringsverksamheter. Med detta synsätt blir alla intäkter att betrakta som föreningens.

Genom en god organisation och klara regler kan även beslutanderätt delegeras till underliggande enheter som sektioner, grupper och lag. Men, förhållandet att man råder över "sin egen lagkassa", innebär inte att man som grupp "äger" dessa pengar. När det egna närliggande intresset blir viktigare än föreningens gemensamma intresse kan slitningar och motsättningar, som inte kan lösas om de inblandade saknar kunskaper om hur föreningen är konstituerad.